

Обръчена земя, *f.* terre de promission ou terre de promise, *f.*
 Обръчене, *sn.* Théol. la répromission.
 Обръчень, *adj.* votif, censuel.
 — околъ, *sm.* Jur. la censive.
 — човѣкъ, *sm.* Jur. le censitaire.
 Обръчно, *adv.* censivement. [sidual.
 Обсаденъ (за корона, за монета), *adj.* ob-
 Обсаждамъ (съ дръвие градинна ограда),
va. palissader.
 Обсебена ладія (отъ друго), *sf.* Mar. le
 capteur et captureur.
 Обсебвамъ, *va.* saisir, s'emparer de.
 Обсерваторія (звѣздобройница), *sf.* Astr.
 l'observatoire *f.*
 Обсервационенъ корпусъ, (*sm.* Milit. corps
 d'observation, *m.*
 Обсидіанъ (черно стжкло), *sm.* l'obsidiane
 et -dienne *f.* [antisme *m.*
 Обскурантизмъ (заслѣпяване), *sm.* l'obscu-
 Обскурантъ (врагъ на просвѣтене), *sm.* un
 obscurantiste.
 Обстоятеленъ, *adj.* circonstancié.
 Обстоятелно, *adv.* en détail.
 Обстоятелства (и подробности), *sn. pl.*
fig. les aboutenants et -sants; 1. бывамъ
 въ тѣсны —, *vn.* être dans ses petits sou-
 liers; 2. (що намалѣвать бѣдата), cir-
 constances attenantes *f.*; 3. споредъ -вата,
adv. suivant ou selon le temps; || *fig. fat.*
 selon le vent.
 Обстоятеленъ, *adj.* Gram. circonstanciel.
 Обстоятелство (врѣме), *sn.* l'occasion *f.*,
 la situation, incident *m.*, circonstance *f.*, dé-
 tail *m.*, particularité *f.*, rancontre, conjonc-
 ture *f.*
 Обстѣпамъ, *va.* assieger; || Milit. investir; ||
 който обстѣпа, un assiegeant, un attaquant.
 Обстѣпане, *sn.* l'investissement *m.*; || двигамъ
 —, *va.* désassiéger.
 Обстѣпенъ, *adj.* assiegé *m.*
 Обстѣлавамъ, *vn.* sceller, barder.
 Обстѣланъ конь, *sm.* cheval de selle, *m.*
 Обтакамъ, *va.* surjeter.
 Обтакане, *sn.* le surjet; 1. (на дръва), le
 passe-poil; 2. (съ ивицы), le remplissage;
 3. отгарямъ —, *va.* déborder.
 Обтакателна ивица (вървъ шжвъ-тъ на
 платната), *sf.* Mar. le couillard.
 Обтакачка (на шжвъ съ ивицы), *sf.* une
 remplisseuse.
 Обувамъ, *va.* chausser; 1. (изново), rechaus-
 ser; 2. -са, *vr.* se chausser; 3. което са
 обува лесно, chaussant, *adj.*
 Обувателна кость, (*sf.* le chausse-pied.
 Обувка желѣзна (на колѣ), *sf.* le sabot.
 Обучавамъ, *va.* exercer; 1. (въ нѣщо), pra-
 tiquer; 2. -са, *vr.* s'exercer à; || *fig.* se dé-
 couiller.
 Обучаване, *sn.* l'exercice *m.*; || въ —, en

haleine; || *pl.* -неа (въ побожностъ), les
 pratiques *f.*
 Обуца, *sn. pl.* les bottes; 1. (налевы, бо-
 тущы), la chaussure; 2. (на планинскы
 Шотландцы), les brogues et broques *f.*; 3.
 носецъ-тъ на —, la carre de soutier; 4.
 поленената калъ за -та, la botte; 5. обуць
 съ —, chaussé, *adj.*; 6. правя —, *va.*
 chausser.
 — шійникы (за пръзаяне), *sf. pl.* le
 ratin; 1. пръзаямъ съ —, *vr.* ratiner; 2.
 търговія съ —, la ratinerie; 3. пръзал-
 качъ съ —, un ratineur.
 Обущаръ (ботушаръ), *sm.* un cordonnier.
 Обшивамъ (съ палучина прѣжда), *va.* bro-
 der au plumetis *m.*; || (цѣтя на платъ),
 broder.
 Обшиване, *sn.* la broderie, le rebord.
 Обшивка, *sf.* la bordure. [*pl.* le volant.
 Обшивкы (на полы у женска дръва), *sf.*
 Обшита ивица, *f.* le crépine.
 Обшнить, *adj.* ouvré.
 — юрганъ (зависка), *sm.* la courte-pointe;
 || майсторъ на -ны, une courte-pointier.
 Обшъвачъ, ка, *s.* brodeur, euse. [ségrairie.
 Обща гора (на различни лица), *sf.* la
 — мисль, *sf.* le cri public; || противенъ
 на —, paradoxal et -doxe.
 — паша (мера *t.*), *sf.* les communeux *m.*
 — правдина, *sf.* Jur. le paréage et pariage.
 — свойщина, *sf.* les universaux *m.*
 — собственость, *sf.* la copropriété; || (зидъ
 или друго), la mitoyenneté.
 — спавалница, *sf.* le dortoir.
 Обществено сщичествоване, *sn.* chose
 publique. *f.*
 Общественъ, *adj.* social, public; || (муни-
 ципаленъ), municipal.
 Общи изговори, *sm. pl.* les généralités *f.*
 Община, *sf.* la société, la communauté,
 commune *f.*, commun *m.*, compagnie *f.*; 1.
 (при царски Дворъ), l'appartement *m.*; 2.
 (на подъ майсторъ ученицы), le com-
 pagnonnage; 3. давамъ пары на —, *va.*
 commander; 4. постѣпамъ въ —, *vn.* s'en-
 rôler; 5. членъ на —, sociétaire, associé,
adj. m.
 Общинска кжца, *sf.* la mairie.
 Общински, *adj.* communal.
 — съвѣтъ, *sm.* la municipalité.
 Общность, *sf.* la généralité, la communauté,
 intégralité *f.*; || (на илотъ), la communisme.
 Общо, *adv.* par indivis; || *fig.* de concert.
 — то, *sm.* le général; 1. изъ —, *adv.* en
 général ou généralement; 2. правя или
 става —, *va. vn.* généraliser; 3. правяне
 или ставане —, la généralisation; 4. което
 може са направи —, généralisable, *adj.*;
 5. правя —, *va.* vulgariser; 6. въвождане
 въ — употребене, la vulgarisation.